

ערב הופעתו לפני

הוועדה שעמדה להחליט

על שיחורו מהנכלא

התכופץ מיטען-נפץ

בתאו כבית-הסוהר,

ואלברט רופא

נכצע כצעים אנושים

כצע רב אנו מודיעים על מיתו הטראגי וללא עת כערי, כני, אבי ואחינו היקר

אלברט רופא (רופא)

ב"ד חיים יגלח"א

בשנת ה-21 לחייו

ההלויה תצא ביום רביעי ט"ז תמוז השר ט' 1977 ליל 11 בשעה 12 כצהריים
מבית המנוח רחל ל"א 16, כפר שים יבית העמקין בחולון
אסדרת יעמדי כרשת המלווים

המשפחה המתאבלת

משכילה ובעלת מיקצוע אקדמי, הנשואה לבעל מצליח הנאה — כיצד ויתרה על כל זאת למען בחור הצעיר ממנה ב-7 שנים, עברייני שישב בבתי-הסוהר, שבא מבית דל בכפר-שלם? אולם לרחל לא היה כל פיקפוק. בפעם הראשונה בחייה היתה מאושרת. אלברט לימד אותה מהי אהבה.

הוא הסביר לה שמין ואהבה הולכים יחד, והיא היתה מאושרת איתו. לגביה מה שעזבה מאחוריה נראה בעיניה כסבל בלבד.

אלברט העריך את רחל. היא היתה יפהפיה, שברירית ומשכילה. הוא התגאה בה ונשא אותה על כפיים.

גם חייו לא היו סוגים בשושנים. הוא היה בן למשפחה של עולי מצרים. אביו היה פועל במשרד-התיקשורת. הוא לא הצליח להשתלב בסביבתו. הוא נזרק כבר מכיתה אל"ף בבית-הספר בכפר-שלם. הוא החל מדרדר ונשלח למוסדות. ישב חמש שנים במוסד עין-זרוד, ולאחר כמה חודשים בחוץ הסתבך שוב ונידון למאסר של שנתיים

רימון בתא הנכלא

וחצי על גניבת רכב. שם פגש לראשונה את רחל.

מפעם לפעם היה אלים, ואף נידון על תקיפת שוטרים, אך ביסודו היה בחור טוב. חבריו בשכונה מספרים כי היה מוכן לעזור לכל אחד, והיה חבר נאמן ומסור. בהל-ווייתו, שנערכה ביום הרביעי, השתתפו חברים רבים.

הרואין

בנייר ארון

רחל נעצרה ב-1975 בקשר לפרשת רצח רוני כהן מכפר-שלם.

כאשר התפרסם בעיתונים שרחל דודקביץ נעצרה בעניין רצח, מיהר בני לתחנת המיטרה. הוא לא שמח על פירסום שמו בצורה כזו. לדברי רחל, אמרו לה השוטרים בתחנה: „אם תחזרי לבני, אנו משחררים אותך על המקום. אם תישארי עם אלברט, נמשיך לעצור אותך.“ רחל התעקשה ושחררה אחרי ימים אחדים, ללא ערובה.

אך המעצר הזה עזר לה לקבל גט מבני. הוא הבין סופית שרחל לא תשוב אליו. באפריל 1976 נישאו רחל ואלברט בבית הכנסת של כפר-שלם. הם המשיכו להתגורר בבית ההורים, ורחל נכנסה להריון. לילה אחד, ביולי של אותה שנה, הופיעה המיטרה בכוחות מוגברים בבית רופא. השוטרים ערכו חיפוש מקיף, ובאחד המחדרים מצאו כמות של 54 גרם הרואין. הסם כבר היה בחלקו ארון במנות, בתוך נייר ארונות שכמותו נמצא בדירת רופא.

אלברט ואביו נעצרו באשמת החזקת הסם. במישפט שנערך בבית-המישפט הרמטרי בתל-אביב טען אלברט כל הזמן כי הוא חף-משפט. הוא סבר שיש מי שמתנכל לו, המנסה להפילו ואף לרצחו. אולם למרות טענותיה המלומדות של הסניגורית, הדוקטור עדנה קפלן, ולמרות שברקמן בשם אברהם לוי טען כי הסם שייך לה, בחר השופט דב לויך להאמין, כי אלברט הוא האחראי להחזקת הסם. אביו זוכה, אך אלברט נשלח לארבע וחצי שנות מאסר בפועל, ועוד שנה וחצי על-תנאי.

לברית-המילה של בנם, שנולד ב-1976, הובא אלברט באזיקים. את הברית ערכו בתחנת-המיטרה של אורי-הוד, ורק אחרי תחנוניה של רחל התירו את ידיו לדקות אחדות, כדי שיוכל להיות הסנדק של בנו. ידי המוהל רעדו כל-כך מהמעמד הבלתי-רגיל, עד שפצע את התינוק. שוטרים תמושים הקיפו את חנות המיטרה עד סיום הטכס. אלברט הגיש ערעור על הרשעתו לבית-המישפט העליון, והמשיך לטעון כי הוא חף ממשפט. אך למרות המחמאות שחלק השופט יואל זוסמן לעורך-הדין, לא שונה גזר-הדין. אפילו סיפור אהבתם של אלברט ורחל, שהועלה בבית-המישפט כדי להקל בעונש, לא עזר.

אלברט ראה את בנו, שהוא היום בן 3,

בעלה בבני-ברק, ועברה להתגורר עם אלברט בבית הוריו, בכפר שלם.

יפהפיה

ככפר-שלם

סיפור העוברת הסוציאליטית יפתי-התור, אר, שהתאהבה בעברייני שהיה מטופל עליידה, היכה גלים בין אנשי-המיקצוע. איש לא הבין את הצעירה. אשה יפה,

יכלה להתקרב לגבר. כאשר היה בעלה נוגע בה, היתה נתקפת בחילות וחרדה. הנישואין היו כבר במצב גרוע. כאשר התאהבה באלברט, אחרי מילחמת יום-כיפור התקשרה עימו כדי לברר אם קיבל את החנינה מנשיא המדינה ואם רשיונו הוחזר לו. אלברט בא לשוחח עימה על-כך, ומאו לא נפרדו.

רחל ביקשה גט מבני, אך הוא סירב. הוא אמר לה, לדבריה, כי רק אם תבגוד בו יאות לתת לה גט. היא עזבה את בית

אלברט לימד אותי מה זאת אהבה. הוא הסביר לי שמין ואהבה זה אותו הדבר. הוא עזר לי לגלות את עצמי. אמרה אשה יפה ועצובה בכפר-שלם. אלברט רופא נהרג ביום השלישי בשבוע שעבר בהתפוצצות רימון בבית-הסוהר בכפר-שבע.

רחל, אלמנתו הטרייה של אלברט, לא בכחה. עיניה היו יבשות ופניה היו שקטות. היה לה מראה של אשה שידעה מה זאת אהבה. סיפור אהבתם של אלברט בן ה-23 ורחל בת ה-31 נשמע דמיוני.

רחל הכירה את אלברט כאשר היתה עובדת סוציאליטית בבית-הסוהר לנוער בתל-מונד, מ-1970 עד 1972. אלברט היה כלוא שם במשך שנתיים וחצי על עבירות של שימוש ברכב ללא רשות. אולם ההיכרות ביניהם ככלא היתה קרירה ומקצועית. בגלל אופיו הסגור של אלברט, לא הצליחה העובדת הסוציאליטית היפה ליצור עמו קשר מיוחד.

אולם העבודה עם אסירים היתה מרכזייה של הצעירה הבלונדית. את כל תיסרי כולי ילדותה, את כל עצב עברה, השקיעה בטיפול באסירים. הודהות-היתר שלה עם מטופליה לא נשאה חן בעיני השליטנות, והיא הועברה לעבודה בבית-הסוהר מעשיית, במחלקת המיון. עבודה סטרילית זו לא סיפקה את רחל. היא התפטרה, והפכה קצינת-מיבחן לנוער.

ילדה

בבית התלוי

כאן פגשה שנית את אלברט. הוא בא אליה כדי שבגדר תפקידה תנסה להשיג עבורו חנינה, למען יוכל לקבל את רישיון-הנהיגה שנשלל ממנו. רחל כתבה את כל הבקשות הדרושות, ושוב נפרדו דרכיהם. כל אותה עת היתה רחל נשואה לבעלה הראשון, שדודי-הפיומונים בני דודקביץ. הם הכירו זה את זה בעת שהיו באותו גודי-הצופים ברמת-גן. כאשר היתה רחל בת 14, נישאה אמה בשלישית, לגבר בלגי, והמשפחה עברה להתגורר בחולון. קשר המכתבים עם בני גממש שבע שנים רצופות, שבהן הספיקה רחל לסיים את בית-הספר התיכון בבגליה, וללמוד עבודה סוציאליטית, היא היתה מרוצה שם, ולא רצתה לחזור לישראל. אולם אמה חלתה וביקשה ממנה לחזור לישראל. כאשר חזרה לארץ התגוררה עם אמה. לדברי רחל, אמה היא אשה חולה, הממרת את חיי בתה. הוריה נפרדו כאשר היתה בת 8. היא נשארה עם אמה, ואת אביה כימעט לא פגשה עוד.

בעלה השני של האם התאבד בתלייה, ורחל הילדה היא אשר גילתה את אביה החורג מת. הניחסים בין הבת לאמה הפכו גרועים יותר ויותר, וכדי להימלט מהבית הסכימה רחל להינשא לבני. היום היא יודעת שלא היתה זו אהבה. בני היתה לדבריה חלש ומרוכז בעצמו, ולרחל היתה בעיה נפשית קשה. היא לא

אלברט רופא ואמו
סנדק בידיים כבולות